

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ LOKCA

Trojičné námestie 5/9, 029 51 Lokca

tel.: 043/559 12 26, email.: farnost@rkclokca.sk, web: www.rkclokca.sk

FARSKÉ OZNAMY (15.5.2022 – 22.5.2022) 5. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	LOKCA	ŤAPEŠOVO
PONDELOK 16.5.2022	Sv. Jána Nepomuckého, kňaza a mučeníka, spomienka	17:30 - detská + Ján, Mária a Marián	***
UTOROK 17.5.2022	Utorok po 5. veľkonočnej nedeli féria	18:00 + Serafín, Justína, Ján a Peter Kurek	16:30 - detská + z rod. Laclavík a Machalica
STREDA 18.5.2022	Streda po 5. veľkonočnej nedeli féria	7:00 + Mária Papánová (30. deň)	***
ŠTVRTOK 19.5.2022	Štvrtok po 5. veľkonočnej nedeli féria	18:00 + Žofia, Jarolím Gracík a rodičia	16:30 + z rod. Laštík a Madleňák
PIATOK 20.5.2022	Piatok po 5. veľkonočnej nedeli féria	18:00 + Terézia, Jozef a Daniel Kramarčík a rodičia	16:30 + František a Margita Srňčík
SOBOTA 21.5.2022	Sobota po 5. veľkonočnej nedeli féria <i>Večerná sv. omša je z nasled. nedele.</i>	15:00 BPZ pre mladomanželov 18:00 na úmysel kňaza	16:15 sobášny obrad
NEDEĽA 22.5.2022	6. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA	7:30 za ľud farnosti 10:30 na úmysel kňaza	9:00 + Peter a Eva Dendis

1. Ak potrebujete niečo vybaviť na fare, môžete sa skontaktovať aj telefonicky na t. č. **043/559 12 26**.
2. O upratovanie farského kostola tento týždeň prosíme **sk. č. 19: vedúca p. Sitáriková Anna**. PBZ
3. Počas mesiaca máj sa modlíme **májové pobožnosti**. **Loretánske litánie** sa modlíme v Lokci cez týždeň na začiatku sv. omše a v nedeľu poobede; v **Ťapešove** na začiatku sv. omše, v nedeľu pred sv. omšou a v dňoch, keď nie je sv. omša, o 18:00 hod.
4. **Májová pobožnosť** bude dnes v Lokci o 14:00 hod.
5. Deti, ktoré prídu na májovú pobožnosť dostanú nálepky. Tí najusilovnejší dostanú na konci mesiaca zaujímavú odmenu.
6. **Minulú nedeľu** bola **Zbierka na seminár**. Vyzbieralo sa a odoslalo 1.550,-€. PBZ.
7. **Vedomostné skúšky** na 1. sv. prijímanie budú v Lokci na fare v **pondelok 23.5. od 13:00 do 15:00 hod.** Odporúčame 3.A od 13:00 hod. a 3.B od 14:00 hod. Deti prídu v sprievode s jedným rodičom. Po úspešnom zvládnutí skúšok deti dostanú zaraz rúcha na slávnosť.
8. Vzadu zo stolíka si môžete zobrať misijný časopis **Svetové misie**.
9. Počas týchto dní vytvárame **duchovnú kyticu** pre bohoslovcov a predstavených seminára. Duchovnú kyticu (kartičky) **odovzdáte v piatok 27. mája** v kostole do pripraveného košíka.

OHLÁŠKY PRED PRIJATÍM SVIATOSTI MANŽELSTVA

- **Jozef Buček**, syn Jozefa a + Mária rod. Rajmanovej, bývajúci v Tvrdošíne - Medvedzie a **Mária Michalčíková**, dcéra Juraja a Márie rod. Kramarčíkovej, bývajúca v Lokci (3x).
- **Matúš Hubočáni**, syn Jozefa a Jany rod. Jesenskej, bývajúci v Ťapešove a **Dagmara Kozáková**, dcéra Františka a Ľuboslavy rod. Grobarčíkovej, bývajúca v Ťapešove (2x).

VRÁŤME SA DO VEČERADLA

Evanjeliový úryvok Piatej veľkonočnej nedele (Jn 13, 31 -33a. 34 - 35) nás znova privádza do atmosféry Ježišovej Poslednej večere v jeruzalemskom Večeradle.

Biblisti označujú prvú časť Jánovho evanjelia, ktorú tvoria kapitoly 1 až 12, názvom „Kniha znamení“. Je to z toho dôvodu, že obsahuje sedem Ježišových znamení – zázrakov, prostredníctvom ktorých evanjelista poukazuje na Ježišovu skutočnú identitu. Okrem toho táto prvá časť zahŕňa viacero dôležitých rozhovorov, napr. Ježiša s Nikodémom (Jn 4); so Samaritánkou (Jn 4); Ježišovu eucharistickú reč (Jn 6); Ježišovu reč v chráme (Jn 8); Ježišov rozhovor s uzdraveným slepcom (Jn 9); s Máriou a Martou pri vzkriesení ich brata Lazára (Jn 11) atď. Tieto rozhovory obsahujú bohatý teologický odkaz na osobu a poslanie Ježiša Krista. Boží Syn prišiel na svet ako Svetlo, tým, ktorí ho prijímajú, dal moc stať sa Božími deťmi. Avšak sú aj takí, ktorí ho neprijali a zostávajú v tme.

Hodina Kristovho oslávenia

Nedeľný úryvok je súčasťou druhej časti Jánovho evanjelia. Tvoria ju kapitoly 13 až 21. Biblisti túto časť nazývajú „Kniha slávy“, lebo ju charakterizuje „hodina“, v ktorej je Syn človeka oslávený a v ňom je oslávený Boh. Oslávením evanjelista myslí Ježišovu smrť a zmŕtvychvstanie. To sú úvodné verše nášho evanjeliového úryvku. Aj my sa máme pozerieť na Ježišov kríž nie ako na potupu, ale ako na oslávenie. V Kristovom kríži sa každému jeho učeníkovi a učeníčke dostáva najväčšej pocty, ktorú prijal na seba v krste, ktorým sa pripodobnil Kristovi. Nehanbime sa v tomto svete za Krista, ale hrdo a s radosťou vyznávajme a uskutočňujme poslanstvo Božieho evanjelia. Nehanbime sa za Kristov kríž – na stene, na retiazke, pri ceste, pri prežehnaní...

Závetná reč

Súčasťou druhej časti Jánovho evanjelia je aj Ježišova reč v úzkom kruhu svojich apoštolov vo Večeradle. Tvoria ju kapitoly 13 až 17. Pánove slová pri Poslednej večeri bezprostredne predchádzajú udalostiam jeho hodiny oslávenia a zároveň sú s ňou prepojené. Pán Ježiš podáva apoštolom a cez nich aj nám Boží pohľad na zmysel veľkonočných udalostí, ktoré ho čakajú.

Jánovo evanjelium zdôrazňuje, že všetky udalosti okolo Božieho Syna sa dejú s jeho vedomím. Pozná Otcov plán spásy a prijíma ho ako svoje poslanie záchrany ľudstva. Nič sa nedeje náhodne alebo prekvapujúco nečakane. Preto aj Judášov zámer zrady Kristus pozná. Náš úryvok začína zmienkou o Judášovom odchode z Večeradla (Jn 13, 31), ktorým sa „spúšťajú“ dramatické udalosti Ježišovho Veľkého piatku.

Ježišove slová pri Poslednej večeri sa zvyknú nazývať „Ježišova rozlúčková reč“. Plnia teda úlohu duchovného testamentu. Tento literárny žáner nachádzame aj na iných miestach Svätého písma. Tvorí duchovný odkaz pre nasledovníkov. Napríklad patriarcha Jakub pred svojou smrťou zanecháva odkaz pre svojich dvanástich synov (porov. Gn 47 – 49); Mojžiš pred svojou smrťou pre izraelský národ (porov. Dt 31 – 33); Jozue pred svojou smrťou pre dvanásť kmeňov Izraela (porov. Joz 22 – 24); Pavol v rozlúčkovej reči pre starších z Efezu (porov. Sk 20); celý Druhý list Timotejovi sa považuje za Pavlov duchovný testament. Úlohou závetnej reči bolo: 1. ohlásiť blížiacu sa smrť tým, ktorí sú najbližší; 2. Vyzdvihnúť, čo je potrebné konať a upozorniť na to, čomu sa vyhýbať; 3. Predpovedať budúce udalosti a povzbudiť prítomných, ako sa majú správať, keď tieto chvíle nastanú.

Z toho dôvodu všetkým odporúčam veľmi starostlivo a pozorne prečítať všetky kapitoly 13 až 17, aby sme porozumeli Ježišovmu odkazu pre nás. Ježišove slová vo Večeradle potrebuje každý veriaci a celá Cirkev čítať vždy znova a znova, rozjímať o nich, konať pokánie, ak sme sa od nich vzdialili, cítiť povzbudenie a mať odvahu vo chvíľach skúšok a prenasledovaniach dôverovať slovám Božieho Syna.

Toto je aj dôvod, pre ktorý sú tieto Pánove slová, ktoré vyriekol ešte pred smrťou, vložené do veľkonočného obdobia. Je to čas Cirkvi, keď spoločenstvo veriacich je už bez viditeľnej prítomnosti svojho Učiteľa, ale má naďalej uskutočňovať slovo a príklad, ktorý mu zanechal.

Nové prikázanie

Žijeme v dobe, ktorá kladie dôraz na ľudskú slobodu. Preto asi pre niektorých je minimálne zarážajúce, že Pán Ježiš predstavuje lásku ako príkaz: „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom.“ (Jn 13, 34) Je možné prikázať lásku? Môžem povedať druhému: Prikazujem ti, aby si ma miloval? V Starom zákone boli Božie prikázania súčasťou uzatvorenia zmluvy medzi Bohom a izraelským národom. Ľud sa zaviazal ich zachovávať ako súčasť svojho vyvolenia za Boží ľud. V Knihe Levitikus sa píše: „Budem vašim Bohom a vy budete mojim ľudom.“ (Lv 26, 12) V Svätom písme je vzťah Boha k vyvolenému národu pripodobnený k manželstvu medzi mužom a ženou. Je to záväzok – zmluva o vzájomnej úcte a vernosti dvoch osôb, ktoré sa milujú. Muž a žena prijímajú na seba príkaz lásky nie ako nanútenie tej druhej strany, ale ako záväzok, ktorí sami berú na seba. Izraelský národ zachovávaním prikázaní, tzn. životným štýlom, pre ktorý sa rozhodol podľa Desatora, sa odlišoval od ostatných národov. Klaňal sa jedinému pravému Bohu, Bohu Izraela, miloval ho celým srdcom, dušou, myslou a silou, zachovával siedmy deň, zachovával manželskú vernosť, dobré meno druhého, chránil život atď.

Ježišove slová potrebujeme vnímať v tejto biblickej mentalite uzatvorenia zmluvy. Pán Ježiš si vybral nové spoločenstvo učeníkov a učeníčok. S týmto spoločenstvom bratov a sestier ustanovil a posvätil prostredníctvom svojej smrti a zmŕtvychvstania novú zmluvu so svojím Otcem. Vždy nám to pripomínajú slová pri svätej omši, kde sa hovorí o Ježišovej krvi vyliatej na kríži ako o „novej a večnej zmluve“. Vzájomná láska, ako aj láska k ostatným, zvlášť k nepriateľom, je tým kľúčovým a zásadným, čo nás má identifikovať ako učeníkov Božieho Syna a zároveň nás má odlišovať od ostatných: „Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“ (Jn 13, 35)

Dnešná doba nám ukazuje, že vždy hrozí riziko vlastných interpretácií a podôb lásky. Čo všetko dnes človek dokáže nazvať láskou! Boží Syn ponúka dôležité kritérium lásky, ktorú od nás žiada: „ako som ja miloval vás!“ (Jn 13, 34) Nejde teda o našu svojvôľu. Už skôr nám Kristus zanechal príklad, keď apoštolom umyl nohy: „Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.“ (Jn 13, 14 – 15) Vidíme dôležitú charakteristiku, ktorú má mať spoločenstvo kresťanov: vzájomná služba a láska podľa vzoru Ježiša Krista.

S pokorou vyznávame, že svojím štýlom života a kompromismi s týmto svetom sme znesvätili Kristov testament a vzdialili sa od príkazu lásky, ktorý nám zanechal svojím vlastným príkladom. Potrebujeme sa vrátiť do Večeradla ku Kristovi a obnoviť našu zmluvu vyvolenia.

autor: František Trstenský

zdroj: postoj.sk

POVERY, MÁGIA, VEŠTBY

Diabol pracuje ako úžernícka nebankovka, požičia rád, aby časom získal všetko

Rozhovor o nástrahách a omyloch týkajúcich sa prvého Božieho prikázania s generálnym vikárom Trnavskej arcidiecézy Petrom Šimkom.

Prvé prikázanie Desatora zásadne ovplyvňuje ďalších deväť. Ako možno najlepšie pochopiť toto prepojenie?

Božie prikázania vytvárajú pyramídu zloženú z desiatich poschodí, pričom prvé prikázanie je podstava. Ak naruším podstavu, tak sa mi zosype alebo oslabí stavba ostatných deviatich poschodí. Takýmto spôsobom sú aj prikázania vzájomne prepojené.

Desať Božích prikázaní je vlastne jedno prikázanie rozdelené do desiatich kapitol: „Ja som Pán, Boh tvoj.“ To, že Pán je mojím Bohom, sa prejavuje dodržiavaním všetkých desiatich prikázaní. Prvé prikázanie sa teda začína až od slov „nebudeš mať iných bohov okrem mňa“.

Proti prvému prikázaniu sa prehrešujeme oveľa častejšie, než by sme si mohli myslieť. Ktoré hriechy sem spadajú?

Je pravdou, že proti prvému prikázaniu sa prehrešujeme najčastejšie. Už prví rodičia si chceli vytvoriť svoj svet a svoje pravidlá nezávislé od Boha podľa vzoru pukušiteľa. Neverili Bohu, že im chce dobre. Ak neveríme pravému Bohu, začneme si vytvárať svojho boha či bohov.

Hriechy proti prvému prikázaniu vyjadrujú tento stav človeka. Boh už nie je na prvom mieste. Človek zanedbáva modlitbu, je lenivý do vzťahu s Bohom alebo má odpor voči nemu. Modlitba sa stáva bezduchým recitovaním či monológom. Osobitnými hriechmi v týchto súvislostiach sú čierna a biela mágia, poverčivosť, nosenie amuletov, veštenie a podobne.

Čo všetko môže byť pre človeka bohom, teda modlou?

Všetko to, čo má vo svojom živote na prvom mieste. To, na čo najviac myslí, o čom sníva, čomu venujeme energiu. Tomu bohu slúži a sa klania.

Modlami či bohmi sú aj závislosti od alkoholu, drog, sexu, porna, hier, závislosť od kariéry, popularity, moci, slávy či peňazí, nakupovania, spôsobu obliekania, peňazí. Môže to byť aj závislosť od toho, kto si čo o mne myslí, alebo aj nenávisť alebo zranenie, okolo ktorého sa stále točíme.

Prvé prikázanie zaväzuje k viere v Boha. Nie všetci sa však prezentujú ako veriaci. Je možné prinútiť niekoho k tomu, aby prijal vieru v Boha?

Svätý Pavol jasne povedal, že všetko, čo nie je z viery, je hriech (Rim 14, 23). Preto nútenie druhých, aby prijali vieru, je hriech. Boh chce, aby človek k nemu prišiel slobodne, lebo je Láska. Láska nikoho nenúti, aj keď je pre nás všetkým a bez nej sme ničím.

Ateizmus je hriech?

Neexistuje neveriaci človek. Ateizmus ako taký je nezmysel typu guľatá kocka. Akú logiku má veriť, že neverím? Človek môže neveriť v kresťanského Boha. Každý však v niečo či v niekoho verí. Slová sa niekedy používajú na zakrývanie myšlienok. Čo je za ateizmom? Pohodlný život, výhovorka alebo sklamanie z predstavy o cirkvi či Bohu?

Boh nikdy nesklame, naše falošné predstavy o ňom však áno. Aj sklamanie je cestou k poznaniu pravdy. Vtedy sa stráca náš iluzórny systém, aby sme mohli nájsť niečo dôležitejšie. Aj ten, kto o sebe tvrdí, že je ateista, má svedomie. Ak niekto ide proti svojmu svedomiu, pácha hriech. Ak človek úprimne hľadá pravdu, nájde Boha. Veď Kristus povedal: „Ja som Pravda“ (Jn 14, 6).

Katechizmus uvádza, že modloslužba zostáva trvalým pokušením pre vieru. Možno to chápať tak, že človek sa do smrti nezbaví tendencie niečo zbožšťovať?

Cesta do pekla je široká, cesta do neba úzka. Tá široká je predsa pohodlnejšia. Dnes sme zvyknutí mať všetko teraz a hneď, aj za cenu extrémneho zadlženia. Systém modloslužby vedie človeka, aby sa mal hneď dobre. Na to, že život mu to spočíta s vysokými úrokmi, nechce myslieť.

Na druhej strane Božia cesta je prirodzená. Boh má s nami čas a trpezlivosť. Iba satan čas nemá (Zjv 12, 12). Boh nás vedie ako dobrý pedagóg. Je s nami, aj keď mlčí. Boha nemožno zmanipulovať, kontrolovať. Preto si ľudia často hľadajú iného boha podľa svojich predstáv.

Je mi smutno, keď vidím, ako mladí zaľúbenci prestávajú chodiť k sviatostiam a na svätú omšu, lebo si našli iného boha – telo svojho partnera. Po vytriezvení z takejto modly ponúkame ako liečbu Božie milosrdenstvo.

Pápež František v jednej zo svojich katechéz poukázal na pokušenia všetkých čias – úspech, moc a peniaze. Sú symbolom túžob, ktoré dávajú ilúziu slobody, no v skutočnosti zotročujú, pretože modla vždy zotročuje. Akým spôsobom?

Modla nikdy nedá lásku. Viete, ako sa chytajú opice? Do takej akoby väčšej vtácej búdky dáte napríklad kokosový orech, ktorý sa nedá vybrať cez otvor. Keď opica príde, strčí do otvoru ruku a snaží sa orech vytiahnuť. Vtedy sa objaví lovec. Opica chce utiecť, lenže orech ju „nepustí“. Lovec spokojne môže prísť a chytiť ju. Opica drží, čo chce. Zároveň sa jej zoberie to, čo nechce. Ona síce má orech, ale prišla o svoju slobodu.

V sociológii poznáme efekt opičej labky. Ľudia túžia po moci, kariére, peniazoch. Keď dostanú, po čom túžia, otvorí sa im oči a zisťujú, že stratili slobodu, že sú len figúrkou v rukách mocnejších. Figúrkou, ktorá zabezpečuje pre nich zdroje a pohodlný život. Cítia sa ako handra na použitie, a keďže nevedia, ako z toho vyjsť von, utešujú sa aspoň vonkajšími zážitkami či metódou odvrátenia pozornosti – všimajú si chyby na druhých a ohovárajú.

Vyslobodenie často hľadajú v alkohole, drogách či niekde inde, kde sa môžu aspoň trochu vyventilovať. Pokušenia, ktoré spomínate, sú krásne iba z diaľky, nie zblízka. Modla si človeka namotáva na seba. Prináša mu strach, lebo už bez nej nevie žiť, hoci na druhej strane by sa jej chcel zbaviť. Ide to, ale len s Božou pomocou.

zdroj: svetkrestanstva.postoj.sk